

Въ 1871 прѣзъ юли е писана епиграфията № 19.

Въ 1872 — пѣсенъта: „Ти вѣчно пѣтниче“, № 20, която се сочи за послѣдно Чинтулово стихотворение („Утро“, с 182; Юл. Св. кн. III, с. 3).

Всички пѣсни на Чинтуловъ, можеби нагласявани отъ самия него, сѫ се пѣели — гласоветъ имъ сѫ посочени по пѣснопойкитѣ. Добрѣ би било мелодиитѣ имъ да бѣдатъ нотирани.